

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATKI NA KOMISARZ**Maria Luís ALBUQUERQUE****Usługi finansowe****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista**

Jakie aspekty Pani kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłaby Pani odpowiedzialna? Jak przyczyni się Pani do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pani uwzględnić aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pani resortowi? W jaki sposób będzie Pani realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pani wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pani rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Jestem z wykształcenia ekonomistką. Przez całe moje życie zawodowe, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, zajmowałam się tematyką finansową w ujęciu wielowymiarowym. Jako wykładowczyni na uniwersytecie prowadziłam zajęcia z makroekonomii i matematyki rynków finansowych. Swoją wiedzę teoretyczną łączyłam z doświadczeniem w bezpośrednim kształtowaniu polityki w Ministerstwie Finansów w Dyrekcji Generalnej ds. Skarbu Państwa oraz jako doradczynie Sekretarza Stanu ds. Skarbu Państwa i Finansów. W późniejszym czasie byłam również odpowiedzialna za zarządzanie finansami przedsiębiorstwa państwowego w dziedzinie infrastruktury kolejowej – REFER. Dzięki doświadczeniu zdobytemu jako kierownik ds. emisji obligacji i rynków w krajowej agencji zarządzania długiem publicznym dobrze rozumiem głębokie powiązania między budżetem publicznym, nastrojami rynkowymi i stabilnością finansową. Moja rola polegała między innymi na reprezentowaniu biura ds. zarządzania długiem na posiedzeniach komitetów UE, a mianowicie podkomitetu ds. rynku państwowych instrumentów dłużnych oraz grupy zadaniowej ds. skoordynowanego działania – grupy ekspertów, której powierzono zadanie wypracowania stanowiska w sprawie instrumentów finansowych UE z myślą o zaradzeniu kryzysowi zadłużeniowemu. Doświadczenia te w zasadniczy sposób przygotowały mnie do pełnienia pełnych wyzwań funkcji wiceministra ds. skarbu państwa i ministra stanu ds. finansów – w czasie, kiedy Portugalia stała w obliczu poważnego kryzysu gospodarczego i monetarnego. Przez cztery i pół roku uczestniczyłam we wszystkich posiedzeniach ECOFIN i Eurogrupy oraz ściśle współpracowałam z wieloma instytucjami UE, w tym z Komisją Europejską. Swoje umiejętności polityczne jeszcze bardziej udoskonaliłam dzięki pełnieniu przez lata mandatu posłanki do parlamentu narodowego. Jako posłanka do parlamentu byłam członkinią Komisji Spraw Europejskich, gdzie pracowałam nad zapewnieniem stałych bliskich kontaktów między Portugalią a organami UE.

Łączę to wszechstronne doświadczenie zdobyte w sektorze publicznym z dogłębną wiedzą na temat funkcjonowania rynków finansowych i wpływu przepisów unijnych i krajowych na rynki lokalne, którą poszerzyłam dzięki pracy w Arrow Global, plc, dostawcy usług zarządzania kredytami, oraz w Morgan Stanley, międzynarodowym banku. Miałam również zaszczyt być członkinią Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych, ustanowionego przez Komisję w 2019 r. Sporządzone przez nas sprawozdanie przyczyniło się do realizacji inicjatyw Komisji mających na celu promowanie unii rynków kapitałowych, dzięki zawartym w nim zaleceniom, które pozostają niezwykle istotne dla realizacji priorytetów politycznych przewodniczącej Ursuli von der Leyen.

W ciągu ostatnich 15 lat brałam udział w kluczowych negocjacjach i przy podejmowaniu kluczowych decyzji mających na celu zapewnienie nam odpowiednich narzędzi, aby zapobiec nowym kryzysom finansowym i kryzysom w strefie euro, w tym uczestniczyłam w tworzeniu unii bankowej. Doświadczyłam tych kryzysów i ich następstw, w tym negatywnego wpływu tych wydarzeń na życie i oczekiwania obywateli w całej UE, a także na

ich zaufanie do instytucji UE, co sprawiło, że jeszcze bardziej zaangażowałam się w projekt europejski. W istocie mocno wierzę, że takim kryzysom można zaradzić jedynie poprzez współpracę na rzecz wspólnego dobra. Jestem zatem głęboko przekonana o słuszności budowy Unii opartej na zasadach pomocniczości i proporcjonalności oraz o zasadności podejmowania działań w tych wszystkich obszarach, w których wspólne działania przynoszą lepsze rezultaty niż stawianie czoła wyzwaniom na szczeblu krajowym. Dlatego też z największą powagą traktuję odpowiedzialność, jaka wiąże się z wejściem w skład Komisji, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona. Jest to zobowiązanie, które niesie z sobą ogromną odpowiedzialność, ponieważ pełniąc ten mandat, będę musiała zadbać o to, by wszystkie państwa członkowskie, wszyscy obywatele i wszystkie przedsiębiorstwa w całej UE rozumiały i aktywnie uczestniczyły we wzmacnianiu zdolności finansowych z myślą o zmniejszaniu nierówności i zwiększaniu dobrobytu, realizując nasz cel, jakim jest poprawa konkurencyjności.

Jeśli zostanę mianowana na stanowisko komisarza, wykorzystam wszystkie te umiejętności i kompetencje, aby zbudować europejską unię oszczędności i inwestycji obejmującą rynki bankowe i kapitałowe, stabilność finansową i konkurencyjność z myślą o zapewnieniu obywatelom lepszych możliwości poprawy ich sytuacji finansowej, odblokowaniu inwestycji prywatnych oraz przeprowadzeniu transformacji ekologicznej, cyfrowej i społecznej. Skoncentruję się również na wdrażaniu i egzekwowaniu przepisów dotyczących usług finansowych, w szczególności w celu zwalczania przestępstw finansowych i wzmocnienia sankcji UE, oraz będę dążyć do uproszczenia naszych przepisów tam, gdzie to możliwe, aby ułatwić życie obywatelom i przedsiębiorcom oraz realizować cele zapisane w piśmie określającym moje zadania we wszystkich obszarach wchodzących w zakres moich kompetencji.

Doskonale zdaję sobie sprawę, że kobiety są nadal niedostatecznie reprezentowane na wszystkich szczeblach. Jestem również świadoma tego, że obywatele, a w szczególności młodzież i kobiety, często nie posiadają umiejętności niezbędnych do zarządzania swoimi finansami lub poruszania się w coraz bardziej złożonym i szybko zmieniającym się ekosystemie finansowym. Z zadowoleniem przyjmuję zdecydowane poparcie Parlamentu Europejskiego dla uwzględniania aspektu płci i dla działań służących temu, by kwestie dotyczące młodzieży uwzględniano we wszystkich obszarach polityki. Zadbam również o równowagę płci w moim zespole. W ramach mojego resortu – jeśli zostanę mianowana – i zgodnie z pismem określającym moje zadania chciałabym skupić się w szczególności na promowaniu wiedzy finansowej jako sposobu sprostania obu tym wyzwaniom. Zobowiązuję się do prowadzenia corocznych dialogów z młodymi ludźmi, przy czym pierwszy z nich zostanie zorganizowany już w ciągu pierwszych 100 dni mojej kadencji. Będę kierować się duchem i literą kodeksu postępowania komisarzy, w tym będę aktualizować swoją publicznie dostępną deklarację interesów w przypadku zaistnienia zmian, które mają wpływ na jej treść. Będę unikać jakichkolwiek działań lub sytuacji, które mogłyby podważyć moją niezależność, bezstronność lub dyspozycyjność dla Komisji oraz będę informować przewodniczącą Komisji o każdej sytuacji, która mogłaby powodować konflikt interesów w kontekście pełnionych przeze mnie obowiązków. Głęboko wierzę, że rozliczalność i przejrzystość są nie tylko wymogiem, ale także imperatywem moralnym, którego będę gorliwie przestrzegać.

Będę w pełni przestrzegać traktatów UE i obowiązku działania zawsze w interesie Unii. Czuję się głęboko zaszczycona, że po raz kolejny mam możliwość pełnienia służby w interesie publicznym. Wykorzystam całe doświadczenie i wiedzę fachową zdobyte na różnych stanowiskach, aby służyć interesom Unii – i tylko jej.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pani zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Pani departamentów? W jakim zakresie uznaje Pani swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pani w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pani gotowa udostępniać Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Jeśli zostanę mianowana, dołączenie do kolegium komisarzy będzie dla mnie wyróżnieniem i zaszczytem, które przyjmę jednak z pokorą. Jako członkini kolegium będę wspierać nasz wspólny program polityczny i przyjmę na siebie odpowiedzialność polityczną za działania wchodzące w zakres kompetencji mojego resortu, bez uszczerbku dla zasady kolegialności Komisji. Jeśli zostanę mianowana, będę wykonywała swoje obowiązki w pełnej współpracy z innymi członkami Komisji, zgodnie z metodami pracy i decyzjami w sprawie międzyinstytucjonalnego programowania wieloletniego.

Zobowiązuję się do współpracy z Parlamentem na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki i dialogu politycznego, a także do utrzymywania stosunków opartych na otwartości, przejrzystości, wzajemnym zaufaniu, regularnej sprawozdawczości i wymianie informacji, w szczególności w celu umożliwienia Parlamentowi skutecznego sprawowania demokratycznego nadzoru. Jeśli zostaną mianowana, będę uważnie wsłuchiwać się w głos Parlamentu Europejskiego i podnoszone przez niego kwestie oraz będę odpowiadać na jego wnioski we współpracy z kolegium komisarzy. W szczególności będę ściśle współpracować z Komisją Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego (komisją ECON) jako główną komisją przedmiotowo właściwą w obszarze moich kompetencji. Będę regularnie informować jej członków i współpracować z innymi właściwymi komisjami w zależności od decyzji Parlamentu w sprawie właściwych komisji, a także uczestniczyć w odpowiednich debatach podczas sesji plenarnych.

Podobnie, jeśli zostaną mianowana, mój gabinet oraz DG FISMA, podległa mi służba, będą współpracować z Parlamentem Europejskim i komisją ECON w oparciu o zasady zaufania, przejrzystości, dwukierunkowego przepływu informacji i wzajemnej pomocy, mając świadomość wymogu pełnej rozliczalności przed Parlamentem Europejskim.

Doskonale zdaję sobie sprawę, że zarówno w ramach dialogu politycznego, jak i inicjatyw ustawodawczych jedynie skuteczna i lojalna współpraca może przynieść rezultaty. Będę dążyć do osiągnięcia konsensusu zgodnie z Porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską z 2010 r. i Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2016 r. W pełni popieram wyrażony przez przewodniczącą Komisji zamiar wzmocnienia szczególnych stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją i jestem gotowa osobiście uczestniczyć w ważnych negocjacjach trójstronnych, ułatwiać aktywny i regularny udział w posiedzeniach komisji, regularną i bezpośrednią wymianę informacji z przewodniczącą wspomnianej komisji parlamentarnej oraz dbać o dostępność na potrzeby spotkań dwustronnych i bezpośredniej komunikacji z członkami komisji, a także ułatwiać przekazywanie aktualnych i jasnych informacji oraz działania następcze w związku z wyrażonymi stanowiskami.

Ponadto zobowiązuję się do pełnego wdrażania Traktatów, Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa i Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. Parlament Europejski i Rada są współprawodawcami na mocy traktatów UE w kontekście zwykłej procedury ustawodawczej i będę zatem przestrzegać zasady równego traktowania obu instytucji. Popieram podjęte przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen zobowiązanie do wzmocnienia przysługującego Parlamentowi Europejskiemu prawa inicjatywy oraz zobowiązanie Komisji do podjęcia działań następczych w związku z rezolucjami Parlamentu Europejskiego.

Pytania Komisji Gospodarczej i Monetarnej

Unia rynków kapitałowych

3. Jaka jest Pani wizja rozwoju unii rynków kapitałowych / unii oszczędności i inwestycji? Jakie będą konkretne kroki i harmonogram ich realizacji? W jakim stopniu działania te będą uwzględniać szczegółowe zalecenia przedstawione w sprawozdaniach Letty, Noyera i Dragiego?

Unia oszczędności i inwestycji obejmująca unię rynków kapitałowych oraz unię bankową słusznie spotkała się ostatnio z dużym zainteresowaniem i znalazła się wśród priorytetowych zobowiązań przewodniczącej. Cieszę się, że powszechnie uznaje się, iż rozwój rynków kapitałowych UE jest obecnie bezwzględnie konieczny (a nie tylko pożądany), jeśli chcemy w zrównoważony sposób finansować nasze ambitne cele polityczne, takie jak transformacja ekologiczna, cyfrowa i społeczna. Impuls polityczny, który, jak dostrzegam, stoi za unią oszczędności i inwestycji, może doprowadzić do pozytywnych zmian, ale tylko wtedy, gdy przełoży się na konkretne działania polityczne.

Mam jasną wizję: unia oszczędności i inwestycji powinna być kluczowym instrumentem wspierającym szerszy cel UE, jakim jest zwiększenie zrównoważonej konkurencyjności Unii i ułatwianie transformacji. Unia oszczędności i inwestycji będzie uzupełniać i wspierać inne kluczowe inicjatywy UE, takie jak Pakt dla czystego przemysłu. Władze publiczne nie są w stanie tego osiągnąć samodzielnie – wszystkie zainteresowane strony, w tym przedstawiciele branży i społeczeństwa obywatelskiego, muszą być zaangażowane w reformy i wziąć za nie odpowiedzialność. Budowa unii oszczędności i inwestycji wymaga postępów w wielu obszarach prac, a przy tym zapewnienia, aby z silnych, zintegrowanych rynków finansowych i dobrze rozwiniętych rynków krajowych mogły korzystać wszystkie państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony, nie pomijając nikogo. Bez

dobrze funkcjonujących rynków kapitałowych na szczeblu zarówno unijnym, jak i krajowym nie będziemy w stanie zaspokoić naszych potrzeb inwestycyjnych w nadchodzących latach.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, chcę rozwijać unię oszczędności i inwestycji, która będzie promować konkurencyjność, dobrobyt i sprawiedliwość dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw w UE. Naszym głównym celem powinno być jak najskuteczniejsze ukierunkowanie europejskich oszczędności na finansowanie produktywnych i strategicznych inwestycji, przy maksymalizacji korzyści dla obywateli i przedsiębiorstw. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, chcę budować unię rynków kapitałowych i unię bankową w spójny sposób, tak aby unia oszczędności i inwestycji mogła pomóc UE w osiągnięciu „punktu krytycznego”, po którego przekroczeniu dynamika wzrostu, konkurencyjności i tworzenia dobrobytu gospodarstw domowych mogłaby rosnać w sposób autonomiczny. Będzie to wymagało podejmowania przez nas nieustannych wspólnych wysiłków w bezterminowej perspektywie.

Uważam, że kluczowe znaczenie będzie miało włączenie banków do unii oszczędności i inwestycji, ponieważ odgrywają one kluczową rolę w kojarzeniu oszczędności z inwestycjami w Europie. Po pierwsze, banki będą nadal przechowywać istotną część oszczędności obywateli i będą zapewniać niezbędne finansowanie większości przedsiębiorstw w Europie. Po drugie, silne europejskie banki prowadzące działalność transgraniczną są niezbędne, gdyż zapewniają kluczowe usługi na rynku kapitałowym, takie jak pomoc podmiotom we wchodzeniu na giełdę i obrót papierami wartościowymi. Po trzecie, zintegrowane rynki bankowe przyczyniłyby się również do skuteczniejszej alokacji środków finansowych w gospodarce UE. Uważam, że ambitne wyniki prac w obszarach dotyczących kluczowych cech strukturalnych unii bankowej, w szczególności trwająca reforma ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów oraz utworzenie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS), przyczynią się do dalszej integracji sektora bankowego i wzmocnienia stabilności finansowej. Postęp zależy jednak od zaangażowania i wsparcia, na najwyższym szczeblu politycznym w UE, ze strony Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich.

Obywatele muszą być w centrum unii oszczędności i inwestycji. Mogą oni odnieść znaczne korzyści z unii oszczędności i inwestycji, a także mogą odegrać kluczową rolę w sukcesie tego przedsięwzięcia. Muszą móc czerpać większe korzyści z rynków kapitałowych i bankowych UE oraz otrzymywać lepsze wsparcie w budowaniu ich dobrobytu. Obywatele powinni mieć możliwość zaangażowania większej części swoich oszczędności na rynkach kapitałowych, a jednocześnie powinni być odpowiednio chronieni, co umożliwi dywersyfikację finansowania inwestycji w całej UE i zapewni kapitał, którego unijne przedsiębiorstwa pilnie potrzebują, aby konkurować, wprowadzać innowacje i przeprowadzić zrównoważoną transformację ekologiczną, cyfrową i społeczną.

Pochodzę z kraju położonego na peryferiach Unii, dlatego zdaję sobie sprawę, że sytuacja i potrzeby obywateli i przedsiębiorstw pod względem oszczędności i inwestycji są bardzo zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich. Unia oszczędności i inwestycji musi działać na rzecz wszystkich państw członkowskich, niezależnie od ich wielkości, obecnego poziomu rozwoju rynku kapitałowego czy sytuacji gospodarczej. Musimy skupić się na rozwijaniu głębokich i zintegrowanych rynków kapitałowych na szczeblu europejskim, opartych na silnych i dobrze rozwiniętych rynkach kapitałowych we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu państwa członkowskie muszą przejąć pełną odpowiedzialność za unię oszczędności i inwestycji i aktywnie angażować się w identyfikowanie tych rozwiązań, które się sprawdzają, oraz tych, które nie funkcjonują prawidłowo. Pozwoli to na przyjęcie najlepszych praktyk na szczeblu UE, a także wesprze rozwój rynków lokalnych. Od dłuższego czasu jestem zaangażowana w projekt budowy unii rynków kapitałowych i dobrze rozumiem, co działa, a co nie. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wykorzystam podjęte dotychczas działania oraz zdobyte doświadczenia i wyciągnięte wnioski oraz, co ważne, będę uwzględniać wkład wszystkich zainteresowanych stron. Dlatego też niektóre spośród środków ułatwiających tworzenie unii oszczędności i inwestycji mogłyby mieć, moim zdaniem, formę działań oddolnych, którymi kierować i które realizować mogłyby państwa członkowskie, przy wsparciu i koordynacji ze strony Komisji. Wasze wsparcie, Szanowne Panie Posłanki i Szanowni Panowie Posłowie, będzie miało nadrzędne znaczenie w tym względzie.

Jeśli chodzi o harmonogram i konkretne kroki, o ile moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w ciągu pierwszych miesięcy od objęcia urzędu przedstawię ogólne podejście określające to, w jaki sposób UE, państwa członkowskie i uczestnicy rynku mogliby poczynić zdecydowane postępy w realizacji unii oszczędności i inwestycji. Mając to na uwadze i biorąc pod uwagę obecną dynamikę polityczną, jaka towarzyszy unii oszczędności i inwestycji, uważam, że działania polityczne powinny koncentrować się na ograniczonym zestawie środków transformacyjnych, które można zrealizować w perspektywie pięciu lat. Uważam również, że należy tego dokonać przy mniejszym udziale regulacji, niż miało to miejsce w ostatnich latach. Inicjatywy w ramach unii oszczędności

i inwestycji powinny również obejmować wnioski ustawodawcze mające na celu uproszczenie przepisów i zmniejszenie obciążeń regulacyjnych, zwłaszcza dla MŚP.

Określając priorytety unii oszczędności i inwestycji, pragnę wykorzystać prace Parlamentu Europejskiego i Rady oraz niedawne sprawozdania Enrica Letty i Mario Draghiego, a także inne sprawozdania wydane na szczeblu krajowym, w szczególności sprawozdanie Noyera, oraz ułatwić stosowanie podejścia obejmującego całą UE. Płynące z nich wnioski wskazują na szereg istotnych kwestii, w tym potrzebę rozszerzenia zachęt dla aniołów biznesu i prywatnych/publicznych inwestorów zapewniających kapitał załączkowy, zwiększenia atrakcyjności europejskich rynków akcji w przypadku pierwszych ofert publicznych i dla przedsiębiorstw już notowanych na rynku regulowanym, zmniejszenia fragmentacji regulacyjnej w obszarach takich jak niewypłacalność, podatki lub infrastruktura rynku finansowego, pobudzania inwestycji detalicznych, w tym poprzez oferowanie długoterminowych produktów oszczędnościowych, podnoszenia poziomu wiedzy finansowej, przeglądu ram regulacyjnych dotyczących sekurytyzacji czy też dążenia do bardziej kompleksowego i zintegrowanego nadzoru.

Takie reformy są niewątpliwie potrzebne. Zanim jednak zadecyduję, jakie rozwiązania zaproponować, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, chciałabym dokładniej przyjrzeć się głównym problemom i dokładniej omówić te kwestie z Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi i wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu określenia naszych wspólnych priorytetów. Na przykład, wiadomo mi, że służby Komisji zorganizowały pierwszą wymianę poglądów mającą na celu wskazanie barier utrudniających integrację usług w zakresie obrotu i usług posttransakcyjnych oraz zwiększenie skali funduszy inwestycyjnych inwestujących w innowacyjne i rozwijające się przedsiębiorstwa. Badanie, które powinno dostarczyć więcej informacji na temat tych barier dla konsolidacji, powinno zostać ukończone w przyszłym roku. Wiem również, że służby Komisji rozpoczęły w październiku konsultacje publiczne na temat sposobów ożywienia sekurytyzacji. Również w innych dziedzinach, takich jak poprawa systemu nadzoru na szczeblu UE, zamierzam, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, przeprowadzić gruntowne konsultacje i nawiązać współpracę z wszystkimi zainteresowanymi stronami, aby ocenić, w jakim stopniu istniejące narzędzia są skutecznie wykorzystywane i czy konieczne będą bardziej strukturalne zmiany. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, wszystkie te działania mające na celu zgromadzenie potrzebnych danych i informacji oraz prowadzony dialog będą miały kluczowe znaczenie dla moich działań w nadchodzących miesiącach, w ścisłej współpracy z innymi członkami kolegium, a ostatecznie dla osiągnięcia naszego wspólnego celu, jakim jest bardziej konkurencyjna i sprawiedliwsza Unia.

4. W jaki sposób zamierza Pani rozwijać (posttransakcyjną) infrastrukturę rynkową Unii jako podstawę dalszej integracji rynku? Czy uważa Pani, że dzięki niedawnemu przeglądowi rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego uda się przenieść działalność w zakresie rozliczania instrumentów pochodnych denominowanych w euro do centrów finansowych UE? Jakie kroki zamierza Pani podjąć w celu opracowania prostego i taniego produktu oszczędnościowo-inwestycyjnego w Unii, aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony konsumentów detalicznych i inwestorów oraz zwiększyć udział w rynkach kapitałowych? Jakie inicjatywy zamierza Pani podjąć w celu poprawy poziomu wiedzy finansowej? Czu uważa Pani, że przepisy o sekurytyzacji należy zmienić teraz, czy dopiero wtedy gdy unia rynków kapitałowych zostanie w pełni zrealizowana, i jaki to może mieć wpływ na stabilność finansową Unii? Czy zamierza Pani przedstawić reformę legislacyjną w celu dostosowania ram nadzorczych dla rynków kapitałowych, biorąc za przykład Jednolity Mechanizm Nadzorczy?

Infrastruktura rynku finansowego, w tym infrastruktura wykorzystywana do świadczenia usług posttransakcyjnych, ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania rynków kapitałowych UE. Aby nasze rynki finansowe pozostały konkurencyjne w skali światowej, infrastruktura ta musi być odporna, wydajna i innowacyjna. Istnieją niestety bariery uniemożliwiające stworzenie prawdziwie jednolitego rynku usług posttransakcyjnych w UE. Poczyniono pewne postępy w usuwaniu tych barier, ale wiele z nich nadal pozostaje, co podkreślono w ostatnich sprawozdaniach ekspertów wysokiego szczebla.

W ostatnim czasie służby Komisji zorganizowały wymianę poglądów między odpowiednimi zainteresowanymi stronami z myślą o wskazaniu pozostałych barier utrudniających integrację usług w zakresie obrotu i usług posttransakcyjnych. Ponadto w przyszłym roku powinno zostać ukończone badanie, które powinno dostarczyć więcej informacji. Trwają również prace w innych obszarach istotnych dla unii rynków kapitałowych, w tym w dziedzinie prawa spółek i prawa upadłościowego, i jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować w szczególności z komisarzem do spraw demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności, aby zadbać o to, byśmy wszyscy podejmowali spójne działania, aby pomóc przedsiębiorstwom i rozwijać jednolity rynek w sposób, który odpowiednio chroni konsumentów i inwestorów detalicznych, przy jednoczesnym udoskonaleniu odpowiednich przepisów i zadbania o to, by wspierały one konkurencyjność. Już teraz jest dla mnie

jasne, że musimy dalej pracować nad usunięciem barier, które stanowią przeszkodę dla opartej na rynku integracji rynku usług posttransakcyjnych.

Kontrahenci centralni zajmujący się rozliczaniem (CCP) odgrywają kluczową rolę w zarządzaniu ryzykiem na rynkach kapitałowych i wspieraniu ich sprawnego funkcjonowania. CCP odgrywają zatem kluczową rolę w tworzeniu skutecznej unii rynków kapitałowych. W niedawnym przeglądzie rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego, znanego jako EMIR 3, w którego sprawie Parlament Europejski i Rada osiągnęły porozumienie w lutym bieżącego roku, określono ramy wspierania konkurencyjnych i atrakcyjnych rynków rozliczeniowych w UE, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej.

Chociaż ostateczny kompromis osiągnięty przez współprawodawców w sprawie aktywnego rachunku jest mniej ambitny niż rozwiązanie zaproponowane przez Komisję, zapewnia on równowagę między bardziej zdecydowaną interwencją regulacyjną a podejściem rynkowym. Jest to pierwszy krok w kierunku ograniczenia nadmiernej zależności od CCP o istotnym znaczeniu systemowym z państw trzecich i zmniejszenia związanego z tym ryzyka. Aktywny rachunek, w połączeniu z innymi środkami mającymi na celu zwiększenie atrakcyjności i konkurencyjności unijnych rynków rozliczeniowych, powinien uruchomić proces, w ramach którego rozliczenia w UE będą nadal się rozwijać, a nadmierne uzależnienie naszych rynków finansowych od niektórych CCP z państw trzecich ulegnie zmniejszeniu. EMIR 3 umożliwi nam dokładne monitorowanie tego, w jakim stopniu połączenie tych środków przyniesie pożądane rezultaty. Będę zachęcać uczestników rynku, aby jak najpełniej korzystali z oferowanych możliwości oraz wspierali rozwój głębokiego i płynnego rynku rozliczeniowego w UE, a także pomagali ograniczać potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej.

Jeśli chodzi o prosty i tani produkt oszczędnościowo-inwestycyjny, pragnę podkreślić potrzebę stworzenia prawdziwego jednolitego rynku tego rodzaju produktów poprzez ułatwianie inwestorom detalicznym dostępu do takich produktów i zachęcanie ich do korzystania z nich. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu ustalenia najlepszego sposobu postępowania, który odpowiednio wyważy wszystkie wchodzące w grę interesy. W rezultacie inwestorzy detaliczni powinni być w stanie podejmować świadome decyzje inwestycyjne, powinni być odpowiednio chronieni i powinni móc osiągać godziwe zyski z inwestycji na rynkach kapitałowych. Tylko wtedy, gdy inwestorzy detaliczni będą w stanie zaufać, że rynki zapewnią im przyzwoite zyski i uwzględnią ich preferencje, umożliwiając im wspieranie na przykład zrównoważonych projektów, będą czuć, że inwestowanie na większą skalę im się opłaca. Ponadto poprawa poziomu wiedzy finansowej i umiejętności cyfrowych będzie miała zasadnicze znaczenie, umożliwiając inwestorom detalicznym podejmowanie świadomych decyzji oraz unikanie wyłudzeń i oszustw finansowych. W tej kwestii chciałabym również odesłać Szanowne Panie Posłanki i Szanownych Panów Posłów do mojej odpowiedzi na pytanie nr 8.

Sekurytyzacja jest niewątpliwie ważna, ale musimy najpierw zrozumieć problemy występujące na tym rynku, zanim będziemy mogli rozmawiać o sposobach ich rozwiązania. Dlatego uważam, że zainicjowanie przez służby Komisji ukierunkowanych konsultacji publicznych w sprawie sekurytyzacji jest słusznym posunięciem. Na podstawie wyników tych konsultacji będę w stanie, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, ustalić najlepszy sposób postępowania, jeśli chodzi o harmonogram, jak i treść wszelkich wniosków ustawodawczych. Jeżeli uzyskane dowody wskażą, że podjęcie natychmiastowych kroków jest uzasadnione, będziemy musieli przystąpić do działania. Oczywiście musimy zadbać o to, by żadne z naszych działań – lub ich niepodjęcie – nie zagrażało stabilności finansowej.

Różnice w regulacjach i nadzorze utrudniają rozwój zintegrowanych rynków kapitałowych, co zwiększa koszty i zmniejsza konkurencyjność. Wiele z tych różnic może również istnieć ze szkodą dla inwestorów, którzy mogą być objęci różnym poziomem ochrony w poszczególnych państwach członkowskich. Usprawniony system nadzoru na szczeblu UE może być kluczowym czynnikiem umożliwiającym pełne wykorzystanie potencjału rynków kapitałowych poprzez ograniczenie nieefektywności, osiągnięcie korzyści skali i budowanie zaufania do funkcjonowania rynków. Taki system odegrałby zasadniczą rolę w zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych. Istnieją różne sposoby usprawnienia nadzoru. Jednym ze sposobów jest wspólny nadzór na szczeblu UE, w ramach którego jeden organ nadzoru nadzoruje niektóre podmioty rynkowe (przez analogię do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w sektorze bankowym) w różnych państwach członkowskich. Innym sposobem jest zadbanie o to, by krajowe organy nadzoru, działające równolegle, stosowały bardziej zharmonizowane metody umożliwiające osiąganie spójniejszych wyników, a tym samym wspólnie zapewniały zbieżny nadzór. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam przeprowadzić pogłębione konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i nawiązać z nimi współpracę w kwestii potrzeby udoskonalenia rozwiązań nadzorczych w UE. Na podstawie otrzymanych uwag ocenione zostaną warianty usprawnienia systemu nadzoru i zaproponowane zostaną

odpowiednie dalsze działania. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę liczyć na wsparcie Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich w tym procesie.

Unia bankowa

5. W jaki sposób zamierza Pani nadać pierwszeństwo ukończeniu unii bankowej? Zgodnie z parametrami pisma określającego Pani zadania, w jaki sposób zamierza Pani utworzyć europejski system gwarantowania depozytów? W jaki sposób zamierza się Pani zająć kwestią konsolidacji bankowej na szczelbu Unii? Czy zobowiązuje się Pani do pełnego i szybkiego wdrożenia standardów Bazylea III bez dalszej zwłoki?

Stabilność finansowa jest warunkiem wstępnym trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, ale sama nie wystarczy. Jako minister finansów Portugalii brałam udział w zarządzaniu upadłością kilku banków w wyniku światowego kryzysu finansowego w latach 2008–2009. Kryzys gospodarczy, który po nim nastąpił, spowodował, że wiele osób straciło pracę, domy, a wiele przedsiębiorstw zmagало się z problemami i uległo likwidacji. To doświadczenie nauczyło mnie, że zagwarantowanie stabilności finansowej i ochrona deponentów mają zasadnicze znaczenie dla zabezpieczenia dobrobytu gospodarstw domowych i przedsiębiorstw. Wprowadzone już elementy unii bankowej w znacznym stopniu przyczyniły się do zapewnienia odporności sektora bankowego. Dobrze zilustrowała to sytuacja, która miała miejsce wiosną 2023 r., kiedy to ogłoszono upadłość szeregu amerykańskich banków regionalnych, a bank Credit Suisse znalazł się na jej skraju, podczas gdy banki UE dobrze poradziły sobie ze wstrząsami gospodarczymi i ryzykiem efektu domina na rynkach finansowych.

Dotychczas, budując unię bankową, koncentrowano się głównie na zbiorach przepisów i architekturze instytucjonalnej. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę chciała sprawić, by w centrum tej unii znaleźli się obywatele i przedsiębiorstwa. Chciałabym skoncentrować swoje działania na tym, co unia bankowa może im przynieść: na przykład ochrona depozytów musi być solidna, aby przedsiębiorstwa i przedsiębiorcy mogli rozwijać swoje projekty i przyczyniać się do wzrostu gospodarki. Ponadto dzięki unii bankowej banki powinny świadczyć lepsze i tańsze usługi finansowe, do czego przyczyni się skuteczna konkurencja transgraniczna. Oszczędności powinny być wykorzystywane w UE w sposób jak najbardziej produktywny, a inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa powinny być wspierane przez banki: takie muszą być ostateczne cele unii bankowej i szerszej europejskiej unii oszczędności i inwestycji. W tym kontekście dalsza konsolidacja może umożliwić bankom opracowanie bardziej wydajnych modeli biznesowych, większą innowacyjność, większe inwestycje w technologie informacyjne (IT), rozwój na jednolitym rynku, konkutowanie na arenie międzynarodowej i zwiększenie odporności na wstrząsy dzięki dywersyfikacji. Opowiadam się również za różnorodnością bankowych modeli biznesowych.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, aby dalej rozwijać unię bankową, ustalę następujące priorytety:

Po pierwsze, będę pracować nad utrzymaniem naszych skutecznych ram ostrożnościowych. Całe moje wcześniejsze doświadczenie zawodowe pokazuje mi, jak ważne jest posiadanie solidnych i skutecznych ram ostrożnościowych. Moim punktem wyjścia jest wdrożenie pakietu bankowego, którym wprowadzono do prawa UE ostatnie elementy standardów Bazylea III. Polityka UE zakłada stosowanie standardów uzgodnionych na szczelbu międzynarodowym do wszystkich 4 500 banków w UE, a nie tylko do dużych banków działających na arenie międzynarodowej, jak ma to miejsce w innych jurysdykcjach. Dajemy bankom dużo czasu na dostosowanie się do nowych przepisów. Chcę więc powiedzieć jasno: przepisy musimy wdrożyć, a nie je wycofywać. Musimy jednak również pamiętać o międzynarodowej konkurencyjności oraz możliwych konsekwencjach opóźnień i rozbieżności we wdrażaniu standardów przez inne ważne jurysdykcje. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę zachęcać naszych partnerów międzynarodowych do jak najszybszego wdrożenia uzgodnionych reform bazylejskich w celu zapewnienia równych warunków działania. Uważam natomiast, że po 15 latach poważnych reform sektora bankowego powinniśmy zrobić przerwę i pozwolić, aby ramy te okrzepły, chociaż w przyszłości nadal mogą być potrzebne drobne ukierunkowane zmiany tych ram.

Po drugie, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę pracować nad wypracowaniem kompromisu w sprawie ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów (CMDI), który przyniósłby rzeczywiste postępy w zarządzaniu upadłością banków i zapewniłby stabilność finansową. Silniejsze ramy CMDI powinny dać organom odpowiednie narzędzia do właściwego postępowania z upadającymi bankami o dowolnej wielkości i o dowolnym modelu biznesowym, zachowując wartość, a nie ją niszczyć. Moim zdaniem negocjacje w sprawie CMDI powinny rozpocząć się jak najszybciej i, jeśli moja kandydatura na stanowiska komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się dołożyć starań w celu znalezienia kompromisu między stanowiskami Parlamentu Europejskiego i Rady, który doprowadzi do poprawy obecnych ram i wzmocni stabilność finansową.

Po trzecie, będę pracować nad określeniem dalszych działań w zakresie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS), aby zapewnić wszystkim deponentom jednakową ochronę niezależnie od tego, gdzie znajdują się w unii bankowej, oraz zaradzić ryzyku efektu domina i negatywnych skutków, jakie dla innych banków i innych państw może wywołać upadłość lokalnych banków. Będę chciała wypracować rozwiązanie, które zarówno Parlament Europejski, jak i Rada będą mogły poprzeć, przy czym Parlament może w tym względzie być bardzo pomocny. Pod koniec poprzedniej kadencji komisja ECON przyjęła interesujące sprawozdanie, w którym wskazano elementy stanowiące punkt wyjścia do kompromisu. Ponieważ dyskusje na temat EDIS ciągną się już niemal dziesięć lat, powinniśmy być również otwarci na inne rozwiązania z myślą o osiągnięciu konsensusu. Gotowość wszystkich stron ma tu kluczowe znaczenie i, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, jestem gotowa ułatwić osiągnięcie porozumienia w tej kwestii.

Po czwarte, zbadam, w jaki sposób należałoby się zająć innymi istotnymi kwestiami zidentyfikowanymi w ostatnich latach. Musimy zastanowić się nad tym, w jaki sposób zapewnić, aby w sytuacji kryzysowej lokalne oddziały banków korzystały ze wsparcia swojej jednostki dominującej z siedzibą w innym państwie członkowskim. Musimy również przeanalizować bariery utrudniające transgraniczne świadczenie usług bankowych na jednolitym rynku. Nie są to łatwe kwestie. Są one jednak ważne dla zapewnienia, aby unia bankowa przynosiła rzeczywiste korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom w UE oraz skutecznie przyczyniała się do urzeczywistnienia unii oszczędności i inwestycji.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę liczyć na poparcie Parlamentu Europejskiego w tym przedsięwzięciu. W swoim rocznym sprawozdaniu w sprawie unii bankowej za 2023 r. Parlament określił unię bankową jako istotne uzupełnienie unii gospodarczej i walutowej oraz jednolitego rynku. Podkreślono w nim potencjał zintegrowanej unii bankowej pod względem poprawy konkurencji i wyboru dla konsumentów w obszarze bankowości detalicznej, w tym dzięki większym możliwościom świadczenia transgranicznych usług bankowych. Ponadto zwrócono w nim uwagę na korzyści płynące ze zróżnicowanego i konkurencyjnego sektora bankowego w UE. W pełni zgadzam się z tymi poglądami.

UE nie może pozwolić sobie na dalsze opóźnienia, ponieważ luka konkurencyjna w stosunku do innych jurysdykcji, takich jak Stany Zjednoczone, nadal się pogłębia. Nadszedł czas, by poczynić postępy w zakresie CMDI, EDIS i wszystkich innych dossier, które są niezbędne, aby unia bankowa mogła się dalej rozwijać.

6. Struktury parabankowe, które obecnie nie mieszczą się w ramach regulacyjnych, mogą stwarzać problemy, w szczególności jeśli wziąć pod uwagę aspekty makroostrożnościowe. Jakie jest Pani zdanie na temat związku między instytucjami finansowymi niebędącymi bankami a tradycyjnym systemem bankowym oraz możliwych inicjatyw w tym zakresie?

Instytucje finansowe niebędące bankami, takie jak spółki zarządzania aktywami, fundusze inwestycyjne, firmy inwestycyjne, fundusze emerytalne, zakłady ubezpieczeń oraz w mniejszym stopniu nieregulowane podmioty, takie jak Family Office, państwowe fundusze majątkowe, przedsiębiorstwa finansowe i krajowe fundusze emerytalne, są kluczowym źródłem finansowania dla przedsiębiorstw, banków i rządów oraz są podmiotami świadczącymi usługi finansowe o ugruntowanej pozycji w Unii Europejskiej i na całym świecie. Odgrywają one istotną rolę w reakcji UE na wyzwanie, którym jest: 1) przyciągnięcie kapitału prywatnego w celu finansowania naszych priorytetów politycznych oraz transformacji cyfrowej, ekologicznej i społecznej oraz innowacyjnych przedsięwzięć, co podkreślono w ostatnich sprawozdaniach ekspertów wysokiego szczebla oraz 2) świadczenie usług finansowych na rzecz gospodarki UE i reszty świata.

Powołane przez Komisję Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych, w ramach którego pełniłam funkcję współprzewodniczącego podgrupy ds. udziału inwestorów detalicznych w unii rynków kapitałowych, wskazało w 2020 r., że kluczowym celem unii rynków kapitałowych jest wspieranie konkurencyjności i wzrostu gospodarczego poprzez zapewnienie bardziej zróżnicowanych źródeł finansowania innowacji, a tym samym zwiększenie produktywności. Instytucje finansowe niebędące bankami są źródłem różnorodności finansowej, ponieważ głównie same się finansują i inwestują za pośrednictwem rynków kapitałowych, a także są kluczowym źródłem inwestycji i finansowania dla banków oraz innych podmiotów z sektorów prywatnego i publicznego.

W ostatnich latach sektory instytucji niebędących bankami urosły na tyle, że przewyższyły sektor bankowy pod względem aktywów finansowych ogółem. Dobrze zdaję sobie sprawę z tego, że w wyniku napięć w ostatnich latach, takich jak kryzys płynnościowy podczas pandemii COVID-19, skandal finansowy związany z Archegos lub kryzys funduszy inwestycyjnych ukierunkowanych na spłatę zobowiązań, obawy o stabilność finansową instytucji finansowych niebędących bankami znalazły wyraz w międzynarodowych dyskusjach politycznych, czemu towarzyszyły inicjatywy podejmowane w wielu jurysdykcjach spoza UE i w UE oraz w organizacjach

międzynarodowych. Potencjalne słabości tego rodzaju podmiotów dotyczą gotowości na wstrząsy związane z płynnością, narastania nadmiernej dźwigni finansowej, w szczególności poprzez zaciąganie pożyczek finansowych i stosowanie instrumentów pochodnych, oraz nieznanych skutków coraz ściślejszych powiązań między tymi podmiotami a tradycyjnym systemem bankowym.

Uważam, że odporność instytucji finansowych niebędących bankami jest warunkiem wstępnym i dopiero wówczas, gdy warunek ten zostanie spełniony, instytucje te będą mogły mieć swój udział w sukcesie unii oszczędności i inwestycji, która jest kluczowym priorytetem Komisji zgodnie z wytycznymi politycznymi. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuję fakt, że Parlament Europejski w swoim sprawozdaniu w sprawie unii bankowej za 2023 r. również uznał potrzebę zwiększenia odporności instytucji finansowych niebędących bankami. Ponadto w sprawozdaniu podkreślono znaczenie opracowania narzędzi regulacyjnych i nadzorczych w celu zapobiegania kryzysowi płynnościowemu oraz ryzyku wynikającemu z wzajemnych powiązań między bankami a instytucjami finansowymi niebędącymi bankami. Instytucje finansowe niebędące bankami, które są regulowane na szczeblu UE, podlegają solidnym systemom regulacyjnym, w szczególności dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych, dyrektywie UCITS, dyrektywie w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, rozporządzeniu w sprawie infrastruktury rynku europejskiego oraz dyrektywie Wypłacalność II, które wszystkie zostały niedawno zmienione. Podmioty te działają w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, który monitoruje również zagrożenia dla stabilności finansowej za pośrednictwem Europejskich Urzędów Nadzoru, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i właściwych organów krajowych. Warto zatem zauważyć, że służby Komisji rozpoczęły niedawno ukierunkowane konsultacje, które – opierając się na tych osiągnięciach – mają na celu zgromadzenie dowodów, aby potwierdzić, czy istniejąca polityka makroostrożnościowa w adekwatny sposób przeciwdziała ryzyku systemowemu wynikającemu z działalności instytucji finansowych niebędących bankami. Liczę również, że konsultacje te odkryją obszary, które nie były zasadniczo przedmiotem wcześniejszych działań ustawodawczych, w tym wskażą instytucje finansowe niebędące bankami, które obecnie nie wchodzą w zakres unijnych regulacji, a tym samym zapewnią większą jasność co do tego, czy konieczne są dalsze działania. Wyniki konsultacji pomogą również ocenić możliwości usprawnienia nadzoru nad ryzykiem utraty płynności w funduszach rynku pieniężnego (FRP).

Powiązania finansowe między bankami a instytucjami finansowymi niebędącymi bankami są również ważnym tematem, o którym należy pamiętać, i z zadowoleniem przyjmuję fakt, że w sprawozdaniu Parlamentu Europejskiego w sprawie unii bankowej za 2023 r. zwrócono na tę kwestię uwagę polityczną. Uważam, że należy monitorować te ekspozycje – co Jednolity Mechanizm Nadzorczy z udziałem EBC już robi – i zniechęcać do podejmowania nadmiernego ryzyka, zwłaszcza gdy nie towarzyszy temu odpowiednie zarządzanie ryzykiem. Dzięki wsparciu Parlamentu Unia wzmocniła niedawno – za pośrednictwem pakietu bankowego z 2024 r. (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych 3) – wymogi określone w kontekście ram dotyczących dużych ekspozycji, których banki muszą przestrzegać w odniesieniu do swoich ekspozycji wobec niektórych instytucji finansowych niebędących bankami. W tym celu pakiet bankowy wymaga ujawnienia łącznej ekspozycji banków wobec sektora instytucji finansowych niebędących bankami, koncentrując się głównie na ekspozycji wobec podmiotów niebędących bankami, które nie są objęte ramami regulacyjnymi UE, oraz na konkretnych podmiotach regulowanych, takich jak fundusze rynku pieniężnego lub alternatywne fundusze inwestycyjne stosujące dużą dźwignię finansową. Przewidziano w nim również upoważnienie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego do dokonania przeglądu istniejących wytycznych dotyczących instytucji finansowych niebędących bankami oraz do przedłożenia sprawozdania na temat ich wkładu w unię rynków kapitałowych oraz na temat ekspozycji banków wobec tych podmiotów.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, dokładniej zbadam, w jaki sposób zapewnić odporność instytucji finansowych niebędących bankami, mając na uwadze ryzyko, jakie stwarzają, ale także ich wkład w unię oszczędności i inwestycji, a tym samym w konkurencyjność naszej gospodarki. Będę ponadto nadal współpracować z europejskimi zainteresowanymi stronami i partnerami międzynarodowymi, zwłaszcza za pośrednictwem Rady Stabilności Finansowej, w celu monitorowania rozwoju sytuacji, prowadzenia oceny pojawiających się zagrożeń i podatności na zagrożenia, realizacji zobowiązań G-20 i G-7 dotyczących reform sektora instytucji finansowych niebędących bankami oraz zapewnienia, w miarę możliwości, skoordynowanego i dobrze zaprojektowanego sposobu wyeliminowania podatności tych podmiotów na zagrożenia, oraz w celu unikania arbitrażu regulacyjnego we współczesnym zintegrowanym globalnym systemie finansowym.

Zrównoważone finansowanie

7. Jakie dalsze kroki są konieczne, by zadbać o to, aby Unia pozostała światowym liderem w obszarze zrównoważonego finansowania, by odblokować kapitał na inwestycje w transformację cyfrową i ekologiczną oraz by wzmocnić ramy zrównoważonego finansowania? W jaki sposób zamierza Pani działać na rzecz międzynarodowego poziomu/wskaźnika bazowego dla zrównoważonego finansowania, aby zwiększyć interoperacyjność i skuteczność standardów zrównoważonego finansowania we wszystkich jurysdykcjach? W jaki sposób zamierza Pani uprościć i poprawić użyteczność ram zrównoważonego finansowania, w tym zmniejszyć zawarte w nich obciążenia administracyjne i sprawozdawcze, a także je usprawnić, a jednocześnie osiągnąć oczekiwane ambitne wyniki? Czy uważa Pani, że obecne rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych pomaga inwestorom detalicznym w ocenie ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i w podejmowaniu świadomych decyzji inwestycyjnych? Czy uważa Pani, że produkty inwestycyjne oferowane jako zrównoważone powinny spełniać minimalne kryteria zrównoważonego rozwoju?

Zgodnie z tym, co w skierowanym do mnie w piśmie określającym zadania zapisała przewodniczą Ursula von der Leyen, musimy dalej rozwijać zrównoważone finansowanie, w szczególności na potrzeby transformacji i odporności na zmianę klimatu, oraz zadbać o to, by UE pozostała światowym liderem w tej dziedzinie.

Unijne ramy zrównoważonego finansowania zostały już w dużej mierze wdrożone. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę podjęcia działań, zestaw narzędzi opracowano w stosunkowo krótkim czasie (prace zapoczątkowano w 2018 r.). Pierwsze sygnały są zasadniczo zachęcające. Widzimy, że zielonych inwestycji jest coraz więcej. Oczywiście jest również, że te nowe ramy i związane z nimi wymogi w zakresie sprawozdawczości pociągają za sobą nowe koszty w perspektywie krótkoterminowej, a inwestycje niekoniecznie zawsze przynoszą natychmiastowe zyski. Koszty niepodjęcia działań w związku z wyzwaniem klimatycznym stają się jednak coraz bardziej oczywiste.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę opierać się na istniejących ramach i pracować nad uproszczeniem wymogów, aby zmniejszyć zbędne obciążenia, bez uszczerbku dla naszych wspólnych celów Europejskiego Zielonego Ładu. Myślę, że w tym momencie nie potrzebujemy istotnych nowych wymogów ani przepisów, ale prawdopodobnie będziemy musieli dostosować i dopracować te istniejące, aby były adekwatne do zakładanych celów. Należy również przeprowadzić ukierunkowane przeglądy w celu uproszczenia i ułatwienia stosowania odnośnych ram. Kluczowe znaczenie ma również dalsze wspieranie zainteresowanych stron w ich działaniach wdrożeniowych. Zestaw narzędzi należy jeszcze uprościć i uczynić go bardziej proporcjonalnym dla mniejszych uczestników rynku, z uwzględnieniem pośrednich skutków obowiązków nałożonych na większe podmioty. Powinien on także ułatwiać zwiększanie skali finansowania transformacji dla wszystkich podmiotów, niezależnie od ich sytuacji wyjściowej, mając na uwadze, że znaczące kroki w kierunku osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, nawet jeśli podejmowane stopniowo, są lepsze niż żadne. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę pracować nad poprawą ogólnej użyteczności tych ram, zmniejszeniem obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw oraz usprawnieniem ram, aby zwiększyć ich przydatność dla szerszego grona podmiotów, w tym MŚP, bez uszczerbku dla podstawowych celów i bez stwarzania warunków sprzyjających pseudoekologicznemu marketingowi. Będę ściśle współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji, komisarzem do spraw gospodarki i wydajności, wdrażania i upraszczania, komisarzem do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym oraz komisarzem do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu, aby dalej realizować te priorytety.

Musimy nadal zapewniać wytyczne stosowania, w szczególności w odniesieniu do europejskich standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, systematyki i europejskiego standardu zielonych obligacji. Musimy zadbać o to, by wymogi dotyczące ujawniania informacji i planowania transformacji dla przedsiębiorstw były spójne w całym ramach. Należy również opracować konkretne rozwiązania, aby lepiej zaspokoić potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw, i ewentualnie małych spółek o średniej kapitalizacji, w tym opracować proste i dostępne standardy sprawozdawczości. Powinniśmy wsłuchiwać się w uwagi dotyczące wyzwań zgłoszone w pierwszych latach wdrażania i dokonać niezbędnych dostosowań całego ramy, stosując spójne i całościowe podejście. Rozpoczęliśmy już konsultacje publiczne na temat rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych i na podstawie tych informacji zwrotnych ocenimy właściwy kierunek działań. Powinniśmy również dokonać przeglądu aktów delegowanych w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w celu uwzględnienia większej liczby rodzajów działalności gospodarczej, ułatwienia stosowania istniejących kryteriów, takich jak „nie czyni poważnych szkód”, oraz zapewnienia, aby działalność na rzecz przejścia pozostawała na wiarygodnej ścieżce

transformacji zgodnej z gospodarką neutralną dla klimatu oraz aby wymogi ujawniania informacji w ramach systematyki były racjonalne pod względem kosztów. Ponadto powinniśmy jeszcze bardziej ułatwiać przepływ danych i odczyt maszynowy oraz w tym celu w pełni wykorzystywać europejski pojedynczy punkt dostępu (ESAP).

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę kontynuować prace nad rozporządzeniem w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych w celu skutecznego zwalczania pseudoekologicznego marketingu i umożliwienia inwestorom końcowym łatwiejszego zrozumienia tego, w jaki sposób produkty finansowe, których zakup rozważają, przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju. W tym celu, po pierwsze, powinniśmy rozważyć zmianę wymogów dotyczących ujawniania informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) dotyczących produktów finansowych, aby poprawić porównywalność i wiarygodność tych informacji. Inwestorom należy zapewnić rzetelne, miarodajne i łatwo zrozumiałe informacje, unikając potencjalnie wprowadzających w błąd twierdzeń lub złożonych procesów. Informacje ujawniane na podstawie rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych muszą być również spójne z innymi informacjami ujawnianymi na podstawie szerszych ram w zakresie zrównoważonego finansowania. Byłoby to korzystne zarówno dla inwestorów detalicznych, jak i dla twórców produktów. Po drugie, musimy ocenić wykonalność systemu kategoryzacji produktów finansowych pod względem zrównoważonego rozwoju. Obecne niewłaściwe stosowanie tych ram jako pseudo-systemu etykietowania produktów finansowych stwarza ryzyko pseudoekologicznego marketingu i zagrożenia dla ochrony inwestorów i nie zapewnia dokładnej kategoryzacji produktów. Prosty system kategoryzacji, który opierałby się na jasnych celach i solidnych kryteriach, mógłby ułatwić inwestorom zrozumienie oferowanych produktów i zapobiegać wprowadzającym w błąd twierdzeniom dotyczącym kwestii ESG. Wszystkie te kroki pomogłyby przyciągnąć nowych inwestorów zainteresowanych racjonalnymi pod względem kosztów zielonymi produktami oraz uruchomić długoterminowe oszczędności na potrzeby zielonych inwestycji w ramach bardziej zintegrowanej unii oszczędności i inwestycji.

Musimy jednak również pamiętać, że zmiana klimatu i degradacja środowiska to wyzwania o wymiarze globalnym. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę kontynuować prace na forach międzynarodowych i z jurysdykcjami partnerskimi w celu zwiększenia interoperacyjności między naszymi ramami. Większa interoperacyjność – w szczególności w zakresie systematyki i ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju – przyczyni się do rozwoju transgranicznych rynków kapitałowych, na których przedsiębiorstwa z UE będą mogły działać na równych warunkach. Unijna systematyka dotycząca zrównoważonego rozwoju stała się inspiracją dla podobnych ram m.in. w Republice Południowej Afryki, Kolumbii, Singapurze i Meksyku. W obszarze finansowania transformacji powinniśmy nadal opracowywać zasady i narzędzia, które umożliwią dostosowanie działalności finansowej do celów w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zasadami i przepisami UE. To z kolei przyczyni się do zachowania równych warunków działania i konkurencyjności podmiotów z UE przy jednoczesnym zwiększeniu globalnych ambicji w zakresie klimatu i środowiska. W dziedzinie ujawniania informacji powinniśmy nadal świecić przykładem. Podejście UE do sprawozdawczości, w tym podwójna istotność, było inspiracją dla jurysdykcji takich jak Szwajcaria i Chiny. Kilka państw (np. Japonia i Zjednoczone Królestwo) również uwzględniła czynniki ESG w decyzjach inwestycyjnych. Ponadto Komisja powinna nadal podnosić już bardzo wysoki poziom interoperacyjności osiągnięty między unijnymi i globalnymi standardami sprawozdawczości w celu zmniejszenia potencjalnych obciążeń dla przedsiębiorstw z UE.

Pytanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

8. W skierowanym do Pani piśmie określającym zadania przewodnicząca Komisji Europejskiej zwróciła się do Pani o dopilnowanie, by przepisy unijne zapewniły konsumentom i inwestorom detalicznym odpowiedni poziom ochrony, umożliwiały im podejmowanie świadomych decyzji oraz zwiększyły ich udział w rynkach kapitałowych na bardziej sprawiedliwych warunkach, w szczególności w świetle wprowadzania do sektora finansowego sztucznej inteligencji. Jakie konkretne działania, w tym środki legislacyjne, zamierza Pani podjąć, aby osiągnąć wyżej wymienione cele? Do tego pomocne będzie przygotowanie strategii na rzecz poprawy poziomu wiedzy finansowej. Jaki jest Pani plan i jakie działania zamierza Pani podjąć w celu wypracowania tej strategii?

Inwestorzy detaliczni muszą być w stanie podejmować świadome decyzje inwestycyjne, być odpowiednio chronieni i powinni móc osiągać godziwe zyski ze swoich inwestycji. Uważam, że są to istotne warunki wstępne, które należy spełnić, aby udział inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych uległ zwiększeniu. Tylko wtedy, gdy inwestorzy detaliczni poczują, że mogą zaufać, iż rynki zapewnią im przyzwoite zyski i uwzględnią ich preferencje inwestycyjne, przekonają się do inwestowania na większą skalę. Zwiększenie uczestnictwa inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych pomoże również gospodarce UE. Środki finansowe można

będzie przeznaczyc na inwestycje, abyśmy mogli osiągnąć nasze cele gospodarcze, takie jak finansowanie innowacji, przedsiębiorstw typu start-up oraz transformacji cyfrowej, społecznej i ekologicznej.

Aby osiągnąć powyższe cele, kluczowe znaczenie będzie miało w pierwszej kolejności szybkie uzgodnienie i wdrożenie strategii Komisji dotyczącej inwestycji detalicznych, zgodnie z powyższymi celami. Niezależnie od ostatecznego wyniku jest jednak oczywiste, że środki przewidziane w strategii dotyczącej inwestycji detalicznych prawdopodobnie nie wystarczą, aby doprowadzić do zasadniczej zmiany nastawienia inwestorów detalicznych do inwestowania. Musimy uczynić więcej.

W przyszłości, opierając się na konsultacjach i doświadczeniu, które zdobyłam jako współprzewodnicząca podgrupy ds. udziału inwestorów detalicznych w unii rynków kapitałowych w ramach Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych, zamierzam – jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona – poszerzyć zakres tematyczny, zbadać sposoby stworzenia prawdziwego jednolitego rynku prostych, tanich produktów inwestycyjnych i oszczędnościowych, aby zapewnić większy wybór, niższe ceny i lepszy dostęp do takich produktów. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, przeprowadzę dokładną ocenę, aby ustalić, czy istnieje skuteczny i funkcjonalny jednolity rynek takich produktów oraz w jaki sposób i w jakim stopniu różne sposoby inwestowania mogą przyciągać nowych inwestorów, w tym dzięki wykorzystaniu łatwo dostępnych narzędzi cyfrowych, oraz czy istnieją odpowiednie warunki do tego, by przedsiębiorstwa z UE mogły zwiększać skalę swojej działalności i oferować opłacalne i przejrzyste produkty transgraniczne zapewniające korzystny zwrot z inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu inwestorom detalicznym odpowiednich informacji. Przykłady udanych rozwiązań zaobserwowaliśmy w niektórych państwach członkowskich, w których z powodzeniem wprowadzono rachunki inwestycyjne i oszczędnościowe zapewniające zachęty podatkowe i pobudzające inwestycje detaliczne. Chcę dokładniej przyjrzeć się sposobom funkcjonowania tych systemów i temu, co przyczyniło się do ich powodzenia. Wszelkie wysiłki zmierzające w tym kierunku wymagałyby połączonych działań na szczeblu zarówno unijnym, jak i krajowym. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, aby zrealizować te cele, będę ściśle współpracować z innymi członkami kolegium, w szczególności z komisarzem do spraw demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności oraz ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Sztuczna inteligencja (AI) może pomóc konsumentom i inwestorom detalicznym w podejmowaniu bardziej świadomych decyzji, zapewniając szybkie przetwarzanie danych i dostarczając spersonalizowanych wskazań w bardziej przystępny sposób, dzięki czemu produkty i usługi będą lepiej dostosowane do indywidualnych potrzeb konsumentów. Może to zwiększyć dostęp do rynków kapitałowych. Oczywiście z szansami wiążą się też zagrożenia, dlatego terminowe wdrożenie aktu w sprawie sztucznej inteligencji będzie miało istotne znaczenie dla zapewnienia zaufania. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, aby zadbać o to, by stosowanie aktu w sprawie sztucznej inteligencji zostało sprawnie i skutecznie włączone do istniejącego systemu nadzoru finansowego.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę również kontynuować ważne prace w zakresie wiedzy finansowej, które prowadzono podczas ostatniej kadencji. Zgodnie z celem zapisanym w piśmie określającym moje zadania proponuję specjalną strategię. Wiedza finansowa jest ważną umiejętnością życiową, którą należy rozwijać już na wczesnym etapie życia, ponieważ może znacznie lepiej przygotować do podejmowania świadomych decyzji dotyczących finansów i planowania z myślą o przyszłości. Biorąc pod uwagę wzrost liczby oszustw internetowych, konsumenci usług finansowych muszą być coraz bardziej świadomi i przygotowani do stawienia czoła próbom wyłudzeń w środowisku online. Niestety poziom wiedzy finansowej i umiejętności cyfrowe w UE są nadal zbyt niskie: wyniki badania Eurobarometru z lipca 2023 r. pokazują, że jedynie 18% obywateli UE wykazuje wysoki poziom wiedzy finansowej. Istnieją również znaczne różnice w poziomie wiedzy finansowej między poszczególnymi państwami członkowskimi oraz między różnymi grupami w danym państwie członkowskim i dotyczy to w szczególności kobiet, osób młodych i osób starszych o niższym poziomie umiejętności czytania i pisania. Niski poziom wiedzy finansowej wpływa na dobrostan osobisty i finansowy poszczególnych osób, gospodarstw domowych i szerzej pojętego społeczeństwa.

Będę musiała ocenić i zidentyfikować pozostałe problematyczne obszary, które powodują, że dotychczasowe wartościowe prace nie przynoszą pełnych rezultatów, a także przeprowadzić konsultacje i rozważyć odpowiednie dalsze działania. Bez względu na jej ostateczny kształt odpowiednia strategia będzie musiała z pewnością uwzględnić sposoby wspierania i zwiększania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz zapewnienia dalszych wytycznych dotyczących wdrażania istniejących ram kompetencji finansowych. Doskonale zdaję sobie sprawę z kompetencji Komisji w tej dziedzinie i uważnie przeanalizuję warianty strategiczne w porozumieniu z zainteresowanymi stronami z różnych sektorów i we współpracy z innymi

członkami kolegium, aby zapewnić wprowadzenie odpowiednich środków. Liczę na poparcie Parlamentu Europejskiego w tym względzie, ponieważ wiedza finansowa jest ewidentnie dziedziną, która wymaga od nas konsekwentnej i skutecznej współpracy.

Na koniec pragnę podkreślić, że chociaż wysiłki na rzecz poprawy wiedzy finansowej stanowią istotne uzupełnienie przepisów dotyczących ochrony konsumentów, to oczywiście nigdy nie mogą one zastąpić solidnych ram prawnych w zakresie ochrony konsumentów.

Pytanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

9. Pani misją będzie kontynuowanie prac nad finansami cyfrowymi, a także nad wdrożeniem nowego pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Jakie kroki zamierza Pani podjąć w celu oceny wdrożenia systemów sztucznej inteligencji w sektorze finansowym, w tym ich zgodności ze szczegółowymi wymogami dotyczącymi systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka przewidzianymi w akcie w sprawie sztucznej inteligencji (takimi jak systemy zarządzania ryzykiem lub oceny wpływu na prawa podstawowe)? Jakie priorytetowe działania zamierza Pani podjąć, aby skutecznie wdrożyć jednolity zbiór przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, w szczególności w odniesieniu do sektora finansowego i sektora niefinansowego, a także biorąc pod uwagę nowe uprawnienia, kompetencje i narzędzia przekazane jednostkom analityki finansowej w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz ich wykrywania i zwalczania.

W skierowanym do mnie piśmie określającym zadania przewodnicząca Ursula von der Leyen poprosiła mnie o kontynuowanie prac nad finansami cyfrowymi, a w szczególności o ocenę wdrażania rozwiązań z zakresu sztucznej inteligencji (AI) w sektorze finansów. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę współpracować z innymi członkami kolegium oraz, przy wsparciu DG FISMA, z Europejskimi Urzędami Nadzoru i nowo utworzonym Urzędem ds. AI przy Komisji Europejskiej, aby osiągnąć nasze wspólne cele. Będę oczywiście również ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wykorzystam już przeprowadzone prace, w szczególności niedawne konsultacje i ukierunkowane działania informacyjne mające na celu zebranie od zainteresowanych stron spostrzeżeń na temat obecnych zmian na rynku, a także potencjalnych zagrożeń i barier utrudniających absorpcję sztucznej inteligencji w sektorze finansowym. Będę również ściśle współpracować ze środowiskiem nadzorczym i Urzędem ds. AI, aby zapewnić zgodność ze szczegółowymi wymogami dotyczącymi systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka określonymi w akcie w sprawie sztucznej inteligencji. Ponieważ możliwości i zagrożenia, jakie stwarza sztuczna inteligencja, mają również wymiar globalny, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę współpracować z naszymi międzynarodowymi odpowiednikami, takimi jak Rada Stabilności Finansowej, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy, Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Bank Rozrachunków Międzynarodowych, aby opracować skoordynowane w skali globalnej rozwiązania, z poszanowaniem europejskich wartości.

Uważam, że sprawą najwyższej wagi jest współpraca ze wszystkimi zainteresowanymi stronami – konsumentami, użytkownikami, dostawcami, programistami czy organami nadzoru, a zwłaszcza z Parlamentem Europejskim i Radą – w celu zapewnienia szybkiego wdrożenia nowych przepisów przyjętych na podstawie aktu w sprawie sztucznej inteligencji. W akcie w sprawie sztucznej inteligencji wskazano ocenę wiarygodności kredytowej konsumentów i oceny ryzyka oraz ustalanie cen w ubezpieczeniach zdrowotnych i ubezpieczeniach na życie jako zastosowania wysokiego ryzyka. Musimy zatem zwrócić szczególną uwagę na to, by zastosowania sztucznej inteligencji w tych sektorach spełniały standardy określone w akcie w sprawie sztucznej inteligencji. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z wiceprzewodniczącą do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, aby ocenić wdrażanie rozwiązań z zakresu sztucznej inteligencji w sektorze finansowym. Jeżeli pojawią się wątpliwości co do tego, jak przepisy UE dotyczące sektora finansowego, należy stosować do sztucznej inteligencji, będę wówczas ściśle współpracować również ze środowiskiem nadzorczym, aby ustalić najlepszy sposób rozwiązania tych kwestii.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, chciałabym stosować proaktywne podejście do zmieniającego się krajobrazu sztucznej inteligencji w dziedzinie finansów, uznając potrzebę wyważonego podejścia politycznego, w ramach którego z równą uwagą traktuje się, z jednej strony, innowacje oraz wykorzystanie szans i korzyści, jakie sztuczna inteligencja może oferować, a z drugiej strony skuteczne zarządzanie ryzykiem, czy to z perspektywy stabilności finansowej, czy praw podstawowych. Poprzez współpracę ze współprawodawcami, zainteresowanymi stronami i wspieranie dialogu pragnę stworzyć wspierający ekosystem, który umożliwi zarówno sektorowi finansowemu, jak i organom nadzoru finansowego wykorzystanie potencjału sztucznej inteligencji przy jednoczesnym ograniczaniu związanego z nią ryzyka.

Jeżeli chodzi o przeciwdziałanie praniu pieniędzy, pakiet reform uzgodniony w poprzedniej kadencji może przynieść prawdziwe zmiany w walce z przestępstwami finansowymi. Miarą jakości przepisów prawa jest jednak skuteczność ich wdrożenia. W pełni podzielam cel określony w wytycznych politycznych obecnej Komisji, jakim jest skupienie się na skuteczniejszym wdrażaniu i egzekwowaniu unijnych przepisów. Uważam, że realizacja i powodzenie reform w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy zależy od położenia nacisku na ten właśnie cel. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z kandydatem na komisarza do spraw wewnętrznych i migracji, aby zapewnić spójne podejście do realizacji naszego wspólnego celu, jakim jest zwalczanie przestępczości zorganizowanej. Zadbam również o ścisłą współpracę między Komisją a państwami członkowskimi w celu prawidłowej transpozycji nowej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, a także o otwarty dialog z sektorami, których to dotyczy, aby umożliwić sprawne wprowadzanie wymogów przewidzianych w nowych rozporządzeniach w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Mamy czas do połowy 2027 r., aby przygotować się do stosowania nowych ram. Nie możemy zatem zwlekać: reforma była przedsięwzięciem na ogromną skalę i wprowadziła nowe rozwiązania, które musimy wdrożyć w spójny sposób. Prace muszą rozpocząć się już teraz, jeśli mamy osiągnąć pożądane rezultaty.

Prace nad środkami wykonawczymi i delegowanymi są już w toku. Akty te szczegółowo określają, w jaki sposób podmioty sektora finansowego i niefinansowego powinny spełniać istotne wymogi. Priorytetem są również prace nad wspólnymi narzędziami i metodami nadzoru nad tymi sektorami. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by podległe mi służby utrzymywały dotychczasowe tempo działań przy ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego i organami krajowymi. Wszystkie środki techniczne będą przedmiotem konsultacji publicznych, tak aby branża mogła zgłosić swoje uwagi i sugestie. Dzięki temu procesowi wymogi regulacyjne będą odpowiednie, proporcjonalne i adekwatne do zakładanych celów. Równie ważną dla mnie kwestią będzie właściwa struktura Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

Jeśli chodzi o jednostki analityki finansowej (FIU), rozpoczęto już prace nad harmonizacją tego, w jaki sposób jednostki te otrzymują i przetwarzają informacje oraz wymieniają się nimi. Ponadto, w ścisłej współpracy z jednostkami analityki finansowej, Komisja opracowuje obecnie nową wersję platformy bezpiecznej wymiany informacji „FIU.net”. Rozpoczęto również prace nad połączeniem krajowych rejestrów rachunków bankowych. Dzięki pracom podejmowanym we wszystkich tych obszarach znacznie wzrośnie zdolność jednostek analityki finansowej do szybkiej wymiany i analizowania informacji oraz zgłaszania spraw organom ścigania.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, nie będę stronić od podejmowania stanowczych działań. Europa nie może sobie pozwolić na powtórzenie tych samych błędów z przeszłości, kiedy to spóźnione lub niewłaściwe środki przyjęte lub wdrożone na szczeblu krajowym zagroziły naszej zbiorowej zdolności do zwalczania przestępstw finansowych. W związku z tym zamierzam wykorzystać wszystkie dostępne mi instrumenty wdrażania i egzekwowania przepisów, w tym działania prewencyjne i postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, aby zadbać o to, by wspomniane ramy i nasze organy przyczyniały się do realizacji wspólnie uzgodnionych celów.